

Святкова лінійка

«Здрастуй, школо, рідна школо!»

В. 1: В блакитному небі, такому ясному,
Мелодія осені тихо бринить,
І літо утомлене, йдучи додому,
Заслухалось, ловлячи радісну мить.

В. 2: Бадьоро і впевнено осінь ступає,
А вересень сонячний сріблом дзвінка
Родину учнівську до школи скликає,
До нашої школи іде дівтора.

В. 1: І сонце на золото не поскупилося,
І пахощі вітер приніс неземні.
Хай школа рідненька сьогодні радіє,
Що знову до неї прийшли дітлахи.

В. 2: Ось і настав він, довгоочікуваний день для всієї дівтори — день зустрічей, день усмішок, день Першого шкільного дзвоника. Стало доброю традицією зустрічати Перше вересня — початок нового навчального року — як велике і радісне свято.

В. 1: Сьогодні знову ми зібралися гуртом, глянули один одному у вічі і зустріли в них тепло радості.

В. 2: І недарма, бо хоч як ми хотіли канікул, все одно, через тиждень чи два вдома нас знову починає тягти до школи.

В. 1: Цікаво, що ж то воно нас так притягує.

В. 2: Та це, мабуть, магніт, що у фізичному кабінеті стоїть. І з кожним роком він все сильніше й сильніше тягне до школи.

В. 1: А мені здається, причина в іншому. Ми просто-напросто — школярі.

В. 2: Авжеж, школярі, для яких школа — це другий дім.

В. 1: Дівчата скучили за хлопцями.

В. 2: Хлопці — за дівчатами.

В. 1: Хтось скучив за високими оцінками.

В. 2: Хтось — за двійками.

В. 1: Хтось прийшов навчитися розуму.

В. 2: А хтось прийшов дуже розумний і ще думає навчати вчителів.

В. 1: А хто — просто за цікавим шкільним життям.

В. 2: Та що тут говорити, ми знову разом, ми щасливі і веселі, а це — найголовніше!

Пісня «Здрастуй, школо, рідна школо!»

В. 1: Сьогодні ми зібралися не лише для того, щоб розпочати навчальний рік, а для того, щоб в нашу дружну шкільну сім'ю прийняти нове поповнення.

В. 2: Мені дуже хочеться побачити тих, хто поповнить нашу шкільну сім'ю. Які вони? Мабуть, веселі і життєрадісні, такі собі маленькі Дюймовочки і Котигорошки, зачаровані всім, що бачать довкола, точнісінько, як ми з тобою десять років тому. Напевне, кожен, хто буде дивитися на них сьогодні, згадає себе, своє Перше вересня.

В. 1: Зустрічайте найгучнішими оплесками та найщирішими усмішками наших дорогих першокласників!

В. 2: Злинь же, музико, в небо гучніше!

В добру пору лунай, в добрий час!

В. 1: Вище голови! Йдіть веселіше!

Ми усі вже чекаємо вас.

Звучить музика,

Вихід першокласників

В. 1: Те, що буває в житті людини вперше, запам'ятовується назавжди. Мабуть, кожен з нас, попри всі життєві негаразди і радощі, злети й падіння, пам'ятає свою першу вчительку. Адже саме вона відкриває першокласникам двері в дивний світ казки, знань, сповнений переливами дитинства, фантазій, допитливості й бажання пізнати невідоме.

В. 2: І тому зараз ми надаємо слово першим вчителям наших маленьких іменинників – Сливці Надії Андріївні та Ярош Лілії Олександрівні..

Вчит. 1: Я беру твою руку, дитино маленька,
Щиро, бережно й ніжно в долоні свої.
Поведу через казку, не бійся, рідненька,
В незвідані далі, далекі краї.

Вчит. 2: Будем разом усюди ми там мандрувати,
Перешкоди долати ми будем щодень,
Я навчу тебе мислити і рахувати,
Читати й писати, співати пісень.

Вчит. 1: Тож давай свою руку, і я обіцяю,
Станем друзями всі ми на довгі роки.

Вчит. 2: Ти полюбиш цю школу і клас свій, я знаю,
Спозранку ітимеш сюди залюбки.

В. 1: Дорогі школярики 1-А класу! Зустрічайте свою першу вчительку Сливку Надію Андріївну – завзяту, творчу, невтомну чарівницю, що поведе вас незвіданими стежками захопливої країни знань.

В. 2: Маленькі школярі 1-Б класу! Зустрічайте свою першу вчительку Ярош Лілію Олександрівну, яка разом з вами прямуватиме дорогою в Країну знань та відкриттів, навчить вас розрізняти добро та зло, дарувати людям радість.

Вчителі йдуть до своїх класів.

В. 1: Україно! Мій коханий краю,
Мати наша рідна і свята!
Небо чисте над тобою маю,
Медом диха нива золота.

В. 2: Живи та міцній Українська Державо! –
Тебе захищали мільйони борців,
Щоб стяг синьо – жовтий піднявсь величаво,
І над Україною віки майорів!

В. 1: До підняття Державного прапора України, прапора селища Андріївки стояти струнко! Прапори підняти!

Звучить козацький марш. Підняття прапора Андріївки

Гімн Андріївки Підняття прапора

В. 1: Україно! Соборна державо!
Сонцесайна колиско моя.
Ще не вмерла, й не вмер твоя слава,
Завойована в чесних боях!

В. 2: Урочиста лінійка на честь свята Першого дзвоника та Дня знань оголошується відкритою!

(Звучить Державний Гімн України.)

В. 1: Дорогі друзі! Слово для привітання надається директору школи Людмилі Іванівні Кріпак.

Виступ директора, нагородження

В. 1: Зібралася знову вся наша родина,
Бо ж звикли ми разом всі свята стрічать.

В. 2: І радісно нам в цю врочисту годину
Хороших і щирих гостей привітатъ!

В. 1: Сьогодні на нашій лінійці присутні гості:

В. 2: Слово надається (почесний гість).....

В. 1: До слова запрошуємо

(Звучить свисток або стукіт ложкою по каструлі. З дверей школи вибігає домовик)

В. 1: Ой! Хто це такий?

В. 2: Такого героя у нашому сценарії немає.

Домовик. Привіт, діти! Я ваш шкільний домовик – Кузя. Мені пощастило, коли на Раді Старійшин розподіляли будинки – мені ваша школа дісталась. Спочатку я засмутився: біганина, діти, всілякі дитячі пустощі, шум, гам...

В. 1: Що ти говориш! Для чого псуєш нам свято? І взагалі, звідки ти взявся?

Домовик. Ой-ой-ой, як страшно! Налякав! Я вже весь тремчу.

В. 1: Та я й не збирався тебе лякати. Ти скажи, чого тобі треба? Чого ти прийшов?

Домовик. Я прийшов простежити, чи все у вас в порядку. Чи всі прийшли на свято. Чи ніхто, бува, не заблукав, поки йшов сюди? А то буває всяке...

В. 2: Як ти збираєшся це перевірити?

Домовик. Дуже просто! Ось у мене списки класів є, зараз я все перевірю.

Так. 2 клас, учнів _____ першим у списку _____. Чи є він тут? А батьки його? Є? Добре.

5 клас, у класі 26 учнів, остання у списку _____. Чи прийшла вона сьогодні до школи?

9 клас. За списком _____ учнів. Та-ак, тут _____ хлопців і __ дівчинки, цікаво, Чи прийшли сьогодні всі до школи?

11 клас - всі на святі? Дивно, а думав, що ви занадто вже дорослі, щоб ходити в школу кожного дня...

Що ж, всі учні присутні, я радий, що ви за літо не забули про свою школу

В. 2: Кузю! А чому ти так хвилюєшся про наших учнів?

Домовик. Чому я хвилююся? Та я.... я..... Та мені ці діти майже як родичі. Скільки я їхніх фантиків з-під цукерок з-за батареї повітягував, скільки дзвінків прослухав, скільки разів на контрольних хвилювався і класний журнал ховав, скільки жуйок з-під парт повідклеював... ой...ой! Я і говорити по вашому вмю і навіть танцювати (Починає танцювати)

В. 1: Ну добре, добре, Кузю. Ми тобі віримо.

Домовик. Я ж справді хвилююся за вас, адже попереду ще цілий навчальний рік. Чи готові першачки до навчання у школі? Ну що ж, першокласники, чи готові до навчання? Тоді я зараз прочитаю для вас наказ. Коли питатиму: “Ви готові?”, дружньо відповідайте – “Готові!” Спробуємо?

- Ось прийшов бажаний час:

Вас чекає – перший клас!

Ми даємо вам наказ, -

Ви готові?

Першокласники (усі разом). Готові!

Домовик: - Вранці швидко прокидатись,
І гарненько умиватись.
Гав у школі не ловити,
Не бігати, чемно ходити.
Ви готові?

Першокласники (усі разом). Готові!

Домовик: - До порядку себе привчати,
У схованки з речами не грати.
В чистоті портфель тримати.
Ви готові?

Першокласники (усі разом). Готові!

Домовик: - І охайно одягатись,
Щоб приємним всім здаватись.
Не дражнитись, не зазнаватися,
Допомогти усім намагатися.

Ви готові?

Першокласники (усі разом). Готові!

Домовик: - Вчитись писати, рахувати,
Віршики розповідати.
Вчитись старанно і сумлінно, -
Неодмінно на “відмінно”!
Ви готові?

Першокласники (усі разом). Готові!

Домовик: От тепер я остаточно переконався, що до школи ви готові, і вас, від сьогодні, можна назвати – справжніми учнями!

В. 1: Так, їх дійсно можна так називати, бо вже дещо уміють і знають, - наприклад, вірші уміють гарно розповідати. Доведете це нам?

В. 2: Запрошуємо до виступу першокласників.

1. Перше вересня настало,
Як же довго я чекала!
Всіх ляльок в шухлядку склала,
В школу жодної не брала.
Відтепер я – учениця,
На «12» буду вчиться

2. Ох і довго я збирався
Перший раз у перший клас.
Разів десять одягався
І вмивався десять раз.

У новий портфель поклав я
Десять ручок, два пенали,
Сім машинок, пиріжок...
Нема місця для книжок.

3. Жовте сонце, небо синє –
Ми йдемо до школи нині.
І, хоч знаєм – буде важко,
Та сьогодні ще не страшно.

4. Ціле літо я чекала,
Їла кашу, підростала,
Щоб портфель не був великий
Й не спадали черевики.

5. Ми все літо готувались,
Дуже - дуже всі старались,
Щоб сподобатися вам –
Нашим першим вчителям

6. Вчили кицьку ми читати,
Ляльку Таню – рахувати.
І у крейді вся квартира,
Мама й досі не відмила.

7. Каже тато, що я геній
Тільки в цьому я не певний.
Ранець сам я в школу склав,
Що було - усе поклав!

8. Це все жарти, не сприймайте,
Радо в школі нас вітайте.
Ми вже діти не малі,
Ми сьогодні - школярі!

9. Ось так, на заздрість старшим учням,
Ми скоро тут покажем клас!
Навчай нас, школо, всім наукам,
А гумору навчайся в нас!

10. Йдемо дружно і сміливо,
Рідна школо! Нас стрічай!
Хтось із нас колись, можливо,
Ще прославить рідний край!
11. Що тут думать і казати-
Всі щасливі мами й тата,
Адже ми о цій порі
Стали на шкільний поріг!
12. В нас вчителька добра, уважна, ласкава,
Для нас вона буде, як рідная мама,
А школа ця стане немов отчий дім,
Нам хороше й весело буде у нім.
13. Тож радійте всі навколо,
Привітайте щиро нас.
Здрастуй, наша рідна школо,
Ми прийшли у перший клас!

В. 1: Любі наші першокласники! Прийміть сьогодні щирі слова вітання та благословення від найрідніших людей – ваших батьків.

Виступ батьків

Ви йдете назустріч сонцю й мріям,
Вас чекають казки всі дива.
Наші сонечка, ви запорука всім надіям,
Хай же буде вам дорога ця легка.

Ви сьогодні, як промінчики ранкові,
Посміхаєтесь, радієте усі.
У ваших ручках квіти веселкові,
А сердечка, наче вогники ясні.

Матінкою вишитий рушник,
Хай простелиться, малята, перед вами.
І благословення хай звучить,
Всіяне пшеницею й житами.

Хай з легкої отчої руки,
Путь проляже вам у знань країну.
Гордо й впевнено крокуйте, малюки,
Ви для мам і тат — надійна зміна.

В. 1: Час летить невблаганно швидко. І особливо це відчуваємо ми – одинадцятикласники. Сьогодні ми вже дорослі: дівчата – красуні, хлопці – змужнілі юнаки

В. 2: Ми дивимось на першокласників і впізнаємо в них себе десять років тому: маленьких, схвильованих і радісних.

В. 1: А вони, звичайно, мріють скоріше підрости і стати схожими на нас. То ж давайте привітаємо сьогодні нашу юну зміну – першокласників.

Одинадцятикласник 1. І справді, 10 років промайнуло... і здається, що все це було тільки вчора. Ми, так як і ви, несміливо вперше прийшли до школи, переступили її поріг і потрапили у Країну знань. Сьогодні у цю країну вирушаєте ви. То ж прийміть від нас щирі побажання.

Одинадцятикласник 2. Сьогодні цей день для вас – запам'ятайте його. Перший день у школі важливий, як перше слово, як перший крок у житті. Запам'ятайте свій перший клас, першу парту, за яку сядете, першу вчительку яка розпочне ваш перший урок.

Одинадцятикласник 3. Любі першокласники, у школі вас навчать наук і навчать розуміти життя. Мине час і ви станете дорослими. А знання, передані вчителями, знадобляться вам у житті. Бажаємо вам сумління у навчанні, бути уважними, прислухатися до порад вчителів, бажаємо досягти великих успіхів у стінах нашої школи.

Одинадцятикласник 4. Вам для навчання горщик ми даруєм,

І неабиякий, а з глини – оберіг.

Туди вкладем усі скарби земнії,

Щоб він вам дійсно допоміг.

Пшеницю й жито, щоб жили

Усі в добробуті, достатку.

Чебрець для того, щоби ви

Завжди про Батьківщину мали згадку.

Щоб не хворіли ви ніколи –

Вербову гілочку сюди.

Й горобину, щоб від утоми

І кволості вас вберегли.

А щоб завжди були красиві,

То я любисток принесла.

Для мужності і міцності
Кору із дуба узяла.

Щоб не боліли вам голівки,
Із вишні покладемо гілку.
Щоб ви ніколи не старіли,
У яблуні візьмемо силу.

А наостанок ще й часник,
Щоб вберігав од духів злих.

Дарують горщик першокласникам

Одинадцятикласник 1: Любі першокласники, ви сьогодні іменники, бо народились у новій якості — стали учнями. А на день народження, як водиться, без подарунків не приходять.

Одинадцятикласник 2. Ось і ми принесли вам подарунок. Внести наш дар іменинникам

Під музику вносять портрет

Першокласник: Що це?

Одинадцятикласник : Це портрет першокласника Андріївської школи.

Першокласник: А чому у нього такі великі вуха?

Одинадцятикласник: Щоб краще чути пояснення вчителя

Першокласник: А чому у нього такі великі очі?

Одинадцятикласник : Щоб краще було видно великі написи на дощці і маленькі на шпаргалці

Першокласник: А чому у нього такі великі зуби?

Одинадцятикласник: Щоб ефективніше вгризатися в граніт науки

Першокласник: А чому у першокласника такий довгий язик?

Одинадцятикласник: Це не язик, це інструмент для дискусій, тому довжина не завадить

Першокласник: А навіщо всім першокласникам така довга коса?

Одинадцятикласник: Хіба ти не знаєш народну мудрість: довга коса—це честь і краса, а як же школярику без них обійтись?

Одинадцятикласник: Це, звичайно, жарт, але хай цей портрет залишиться вам на память, як згадка про нас, випускників.

Дарують портрет першокласникам

Одинадцятикласник : Шановні, дорогі наставники і друзі!

Рідненькі наші, мудрі вчителі!
За все ми щиро дякуємо
Низький уклін від нас вам до землі

Одинадцятикласник: Скарби ми ваші не розгубимо,
Ми ж ваші учні, навіть трішки діти.
Щоб не було, а ми вас дуже любимо.
Прийміть від нас в дарунок квіти!

Квіти вчителям

В. 1: Хай буде всім нам день оцей, як свято,
Хай буде щастя в серці у батьків.
Хай дзвонить дзвоник радісний, завзятий,
Хай буде радість вищою від слів.

В. 2: Лунай, дзвіночку, голосніше,
Всю землю радо сповіщай!
Дзвени! Дзвени іще гучніше!
До класу двері відчиняй!

В. 1: Право дати перший дзвоник у новому навчальному році надається учениці 1 класу _____ та одинадцятикласнику _____.

Перший дзвоник

В. 2: Так, розпочинається навчальний рік.
Принесе він знань багато
Першокласникам – малятам.

В. 1: Поведе їх непомітно,
Крок за кроком, до освіти –
Скарбу, що найбільший в світі.
Успіхів вам, любі діти!

В. 2: Ми запрошуємо першокласників вперше переступити поріг школи.

В. 1: А проводжають їх за доброю традицією випускники

Під музику першокласники виходять з лінійки

В. 1: Бажаємо всім успішного навчального року. Хай вам щастить.

В. 2: А зараз оголошення.

Літо швидко відбувало, наче й не було,
Жовте листя закружляло за моїм вікном,
Скоро в небі закурличуть сиві журавлі,
І покличе нас дзвіночок на шкільний поріг!

Приспів:

Здрастуй, школо, рідна школа,
Ти чекала нас!
Здрастуй, школо, рідна школа,
Ми йдемо у клас!

Всі несуть до школи квіти й усмішки свої,
І ясніше сонце світить на усій землі,
І дзвенить дзвіночок щиро, наче в перший раз,
Дітвора мала й щаслива йде у перший клас!

Приспів. (2)

Ми йдемо у клас!
Ми йдемо у клас...

Літо швидко відбувало, наче й не було,
Жовте листя закружляло за моїм вікном,
Скоро в небі закурличуть сиві журавлі,
І покличе нас дзвіночок на шкільний поріг!

Приспів:

Здрастуй, школо, рідна школа,
Ти чекала нас!
Здрастуй, школо, рідна школа,
Ми йдемо у клас!

Всі несуть до школи квіти й усмішки свої,
І ясніше сонце світить на усій землі,
І дзвенить дзвіночок щиро, наче в перший раз,
Дітвора мала й щаслива йде у перший клас!

Приспів. (2)

Ми йдемо у клас!
Ми йдемо у клас...